II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG (EU) 2021/1833 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2021. július 14.)

a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a csoportszintű főtevékenységhez képest kiegészítő tevékenységnek minősülő tevékenységre vonatkozó kritériumok meghatározása tekintetében történő kiegészítéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([1]) és különösen annak 2. cikke (4) bekezdésére,

mivel:

(1) Csoportszinten kell elvégezni annak értékelését, hogy a személyek árualapú származtatott termékekkel, kibocsátási egységekkel vagy azok származtatott termékeivel saját számlára kereskednek, vagy az említettekkel kapcsolatos befektetési szolgáltatásokat nyújtanak az Unióban a főtevékenységükhöz képest kiegészítő tevékenységként. A 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([2]) 2. cikkének 11. pontjában szereplő fogalommeghatározással összhangban a „csoport" magában foglalja az anyavállalatot és annak valamennyi leányvállalatát. E rendelet alkalmazásában magában foglal továbbá az Unióban és harmadik országokban székhellyel rendelkező szervezeteket, függetlenül attól, hogy a csoport székhelye az Unión belül vagy kívül van-e.

(2) Az értékelést három alternatív teszt („kiegészítő tevékenységre vonatkozó tesztek") formájában kell elvégezni, amelyek a csoporton belüli személyek kereskedési tevékenységén alapulnak. A teszteknek azt kell meghatározniuk, hogy a csoporton belüli személyek saját számlára kereskednek-e. Ha ezek a személyek árualapú származtatott termékekkel, kibocsátási egységekkel vagy azok származtatott termékeivel kapcsolatban a csoport főtevékenységéhez képest olyan nagy mértékben nyújtanak befektetési szolgáltatásokat az Unióban, hogy azok a tevékenységek csoportszinten nem tekinthetők kiegészítő tevékenységnek, e személyek számára elő kell írni, hogy szerezzenek engedélyt befektetési vállalkozásként. Annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni az annak értékelésére kötelezett heterogén csoportok gazdasági hátterét, hogy a kereskedési tevékenységük kiegészítő tevékenység-e a főtevékenységükhöz képest, lehetővé kell tenni e személyek számára annak eldöntését, hogy a három alternatív teszt közül melyiket végzik el annak meghatározása érdekében, hogy a kereskedési tevékenységük kiegészítő tevékenység-e egy adott csoport főtevékenységéhez képest. Ha valamely személy kereskedési tevékenysége e tesztek bármelyike alapján kiegészítő jellegű, akkor azt a 2014/65/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének j) pontja alkalmazásában a főtevékenységhez képest kiegészítő jellegű tevékenységnek kell tekinteni.

([1]) HL L 173., 2014.6.12., 349. o.

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

(3) Az első alternatív teszt értelmében egy személy tevékenységét kiegészítő jellegűnek kell tekinteni a főtevékenységhez képest, ha a készpénzben történő kiegyenlítés tárgyát képező, az Unióban kereskedett árualapú származtatott termékekben, kibocsátási egységekben vagy azok származtatott termékeiben fennálló nettó névleges kitettsége – kivéve azokat az árualapú származtatott termékeket, kibocsátási egységeket vagy azok származtatott termékeit, amelyekkel valamely kereskedési helyszínen kereskednek – az évi 3 milliárd EUR küszöbérték alatt marad (a *de minimis* küszöbértéken alapuló teszt).

(4) A második alternatív teszt a valamely személy által folytatott kereskedési tevékenység volumenét a csoportnak az Unióban folytatott összes kereskedési tevékenységével veti össze (a továbbiakban: a kereskedésen alapuló teszt). Egy személy kereskedési tevékenységének volumenét úgy kell meghatározni, hogy a személy által folytatott összes kereskedési tevékenység volumenéből ki kell vonni azoknak a csoporton belüli likviditási vagy kockázatkezelési célú ügyleteknek a mennyiségét, amelyek objektíven mérhető módon csökkentik a kereskedelmi vagy likviditásfinanszírozási tevékenységekhez közvetlenül kapcsolódó kockázatokat, illetve azon ügyletek mennyiségét, amelyek valamely kereskedési helyszínen likviditás biztosítására vonatkozó kötelezettségeket teljesítenek („elsőbbségi ügyletek”). Azokat az ügyleteket, amelyek esetén a csoporton belüli személy mint szerződő fél a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv vagy a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([3]) szerint engedélyezett, nem lehet beleszámítani a személy kereskedési tevékenységébe. A csoportnak az Unióban folytatott összes kereskedési tevékenysége elsőbbségi ügyleteket, valamint olyan ügyleteket foglal magában, amelyek esetében a csoporton belüli személy mint szerződő fél a 2014/65/EU irányelv vagy a 2013/36/EU irányelv szerint engedélyezett.

(5) A kereskedési tevékenység volumenét az árualapú származtatott termékekre, kibocsátási egységekre és azok származtatott termékeire vonatkozó, Unión belüli ügyletek bruttó névleges értékével kell meghatározni az előző hároméves időszak mozgóátlaga alapján.

(6) A kereskedési tevékenységnek a kereskedésen alapuló teszt során paraméterként használt volumene a személy vagy csoport által főtevékenységként folytatott kereskedelmi tevékenység helyettesítő értéke. E helyettesítő értéket a személyek várhatóan könnyen és költséghatékonyan tudják alkalmazni, mivel az a megfelelési célból – például az ügyletekre vonatkozó adatszolgáltatás céljából – már összegyűjtött adatokon alapul, ugyanakkor tesztként is megbízható.

(7) Ez a helyettesítő érték azért megfelelő, mivel egy racionális kockázatkerülő jogalany, például áruk vagy kibocsátási egységek előállítója, feldolgozója vagy fogyasztója a főtevékenysége kereskedelmi tevékenységét vélhetően egyenértékű volumenű árualapú származtatott termékkel, kibocsátási egységgel vagy azok származtatott termékeivel fedezi. Ezért az árualapú származtatott termékekkel, kibocsátási egységekkel vagy azok származtatott termékeivel folytatott összes kereskedési tevékenységének az alaptermék bruttó névleges értékével mért volumene megfelelően helyettesíti a csoport főtevékenysége volumenét. Mivel azok a csoportok, amelyeknek a főtevékenysége nem kapcsolódik árukhoz vagy kibocsátási egységekhez, nem használnának árualapú származtatott termékeket vagy kibocsátási egységekhez kapcsolódó származtatott termékeket kockázatcsökkentő eszközként, az árualapú származtatott termékekkel, kibocsátási egységekkel vagy azok származtatott termékeivel folytatott kereskedésük nem minősülhet fedezésnek.

(8) Az árualapú származtatott termékek kockázatcsökkentő eszközként történő használata azonban nem tekinthető a személy vagy csoport által főtevékenységként folytatott összes kereskedelmi tevékenység tökéletes helyettesítőjének, mivel nem feltétlenül veszi figyelembe a származékos piacokhoz nem kapcsolódó befektetett eszközökre irányuló egyéb befektetéseket.

(9) A második teszt nem feltétlenül méri pontosan azon személyek főtevékenységét, amelyek a méretükhöz képest jelentős tőkebefektetéseket hajtanak végre például az infrastrukturális, szállítási és termelő létesítmények kialakítása területén. Nem veszi figyelembe továbbá azokat az eszközöket sem, amelyek nem fedezhetők a pénzügyi piacokon. Ezért szükséges egy harmadik módszert meghatározni, amely felhasználttőke-alapú mérőszámot alkalmaz annak mérésére, hogy az adott kereskedési tevékenység a csoport főtevékenységéhez képest kiegészítő tevékenység-e.

(10) A harmadik alternatív teszt, a felhasznált tőkén alapuló teszt célja, hogy figyelembe lehessen venni az annak értékelésére kötelezett heterogén csoportok gazdasági hátterét, hogy a kereskedési tevékenységük kiegészítő tevékenység-e a főtevékenységükhöz képest, ideértendők azok a csoportok, amelyek a méretükhöz képest jelentős tőkebefektetést hajtanak végre például az infrastrukturális, szállítási és termelő létesítmények kialakítása területén, valamint azok a csoportok, amelyek a pénzügyi piacokon könnyen nem fedezhető befektetéseket hajtanak végre. Mivel mindhárom teszt figyelembe veszi a különféle csoportok eltérő gazdasági hátterét, mindhármat megfelelő, alternatív és független módszernek kell tekinteni annak meghatározására, hogy a kereskedési tevékenység kiegészítő tevékenység-e egy adott csoport főtevékenységéhez képest. Ha valamely személy kereskedési tevékenysége e tesztek bármelyike alapján kiegészítő jellegűnek minősül, azt a 2014/65/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének j) pontja alkalmazásában a főtevékenységhez képest kiegészítő jellegűnek kell tekinteni.

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

(11) A harmadik teszt a csoporton belüli személyek által folytatott kiegészítő tevékenységek helyettesítő értékeként azt a becsült tőkét alkalmazza, amelyet egy nem pénzügyi csoportnak tartania kell azon pozícióinak piaci kockázataival szemben, amelyek az árualapú származtatott termékekkel, kibocsátási egységekkel és azok származtatott termékeivel – az elsőbbségi ügyletekből származó termékek kivételével – folytatott, Unión belüli kereskedéséből erednek. Az említett pozíciókra alkalmazandó arányos névleges tőkesúlyokat a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság égisze alatt kidolgozott és az Unióban a 2013/36/EU irányelv útján végrehajtott keretrendszer határozza meg. E keretrendszeren belül az árualapú származtatott termékeken, kibocsátási egységeken vagy azok származtatott termékein az Unióban felvett nettó pozíció meghatározásának az árualapú származtatott termékekre, kibocsátási egységekre vagy azok származtatott termékeire vonatkozó ügyletek adott típusán – például határidős tőzsdei ügyleten, opción, tőzsdén kívüli határidős ügyleten vagy opciós utalványon – felvett hosszú és rövid pozíciók nettósításával kell történnie. A nettó pozíció meghatározása során a nettósítást az ügylet megkötésének helyétől, az ügylet partnerétől vagy lejáratától függetlenül kell végezni. Az árualapú származtatott termékekre, kibocsátási egységekre vagy azok származtatott termékeire vonatkozó releváns ügyletekben felvett bruttó pozíciót viszont az adott árualapú származtatott termékre, kibocsátási egységre vagy annak származtatott termékére vonatkozó ügylettípusok nettó pozícióinak összeadásával kell kiszámítani. Ebben az összefüggésben az árualapú származtatott termékekre, kibocsátási egységekre vagy azok származtatott termékeire vonatkozó ügylettípusokban felvett nettó pozíciók nem nettósíthatók egymáshoz képest.

(12) A harmadik teszt szerint a csoport becsült tőkéjének összegét össze kell vetni a csoport által felhasznált tőke tényleges mennyiségével, amelynek tükröznie kell a főtevékenysége volumenét. A felhasznált tőkét a csoport teljes eszközállományának és rövid lejáratú hitelállományának különbsége alapján kell kiszámítani. A rövid lejáratú hitelállománynak a tizenkét hónapon belül esedékes hitelállományt kell magában foglalnia.

(13) A kiegészítő tevékenységre vonatkozó tesztek célja annak ellenőrzése, hogy a csoporton belüli, a 2014/65/EU irányelv szerint nem engedélyezett személyeknek az árualapú származtatott termékekkel, kibocsátási egységekkel és azok származtatott termékeivel az Unióban folytatott tevékenységük relatív vagy abszolút volumene miatt kell-e engedélyt kérelmezniük. A kiegészítő tevékenységre vonatkozó tesztek meghatározzák a csoporton belüli személyek által árualapú származtatott termékekkel, kibocsátási egységekkel és azok származtatott termékeivel az Unióban a 2014/65/EU irányelvvel összhangban amiatt engedély nélkül folytatható tevékenységek volumenét, mert a csoport főtevékenységéhez képest kiegészítő tevékenységnek minősülnek. Ezért a nem engedélyezett csoporttagok által folytatott valódi kiegészítő tevékenység volumenének értékelése érdekében a csoport által végzett kiegészítő tevékenység volumenének kiszámításakor mindhárom teszt esetében ki kell zárni az irányelv szerint engedélyezett csoporttagok által folytatott tevékenységet.

(14) Annak lehetővé tétele érdekében, hogy a piaci szereplők észszerűen megtervezhessék és működtethessék vállalkozásukat, és annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni a tevékenység szezonális mintázatait, az azt meghatározó alternatív teszteknek, hogy egy tevékenység mikor minősül a főtevékenységhez képest kiegészítő tevékenységnek, hároméves időszakon kell alapulniuk. Ezért a jogalanyoknak egyszerű hároméves mozgóátlag kiszámításával évente értékelniük kell, hogy átlépik-e a három alternatív teszt tekintetében meghatározott három küszöbérték valamelyikét. Ez a kötelezettség nem sértheti az illetékes hatóság azon jogát, hogy bármikor arra vonatkozó jelentést kérjen a személyektől, hogy milyen alapon értékelték a tevékenységüket a 2014/65/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdése j) pontjának i. és ii. alpontja szerint a főtevékenységükhöz képest kiegészítő tevékenységnek.

(15) Azokat az ügyleteket, amelyek objektíven mérhető módon csökkentik a kereskedelmi tevékenységhez vagy likviditásfinanszírozási tevékenységhez közvetlenül kapcsolódó kockázatokat, valamint a csoporton belüli ügyleteket, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([4]) rendelkezéseivel összhangban kell mérlegelni. Az olyan, származtatott termékekre vonatkozó ügyletek tekintetében azonban, amelyek objektíven mérhető módon csökkentik a kereskedelmi tevékenységhez vagy likviditásfinanszírozási tevékenységhez közvetlenül kapcsolódó kockázatokat, a 149/2013/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ([5]) csak a nem szabályozott piacokon kereskedett származtatott termékekre hivatkozik, míg a 2014/65/EU irányelv 2. cikkének (4) bekezdése kiterjed a kereskedési helyszíneken kereskedett származtatott termékekre is. Ezért amennyiben a kiegészítő tevékenységre vonatkozó tesztek a szabályozott piacokon kereskedett származtatott termékekre és a nem szabályozott piacokon kereskedett származtatott termékekre egyaránt kiterjednek, figyelembe kell venni a szabályozott piacokon kereskedett származtatott termékeket az olyan ügyletek vonatkozásában, amelyek esetében úgy tekinthető, hogy objektíven mérhető módon csökkentik a kereskedelmi vagy likviditásfinanszírozási tevékenységhez közvetlenül kapcsolódó kockázatokat.

([4]) Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

([5]) A Bizottság 149/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2012. december 19.) a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a közvetett elszámolási megállapodásokról, az elszámolási kötelezettségről, a nyilvános jegyzékről, a kereskedési helyszínhez való hozzáférésről, a nem pénzügyi szerződő felekről és a nem központi szerződő fél által elszámolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletek tekintetében alkalmazott kockázatcsökkentési technikákról szóló szabályozási technikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 52., 2013.2.23., 11. o.).

(16) Bizonyos körülmények között – például a meglévő piaci likviditás nem elegendő vagy nem áll rendelkezésre megfelelő származtatott termék – a kereskedelmi kockázatok nem fedezhetők közvetlenül kapcsolódó árualapú származtatott termékre vonatkozó ügylet, vagyis olyan ügylet igénybevételével, amelynek pontosan ugyanaz az alaptermék és a kiegyenlítési időpontja, mint a fedezett kockázatnak. Ilyen esetben a személy számára lehetővé kell tenni, hogy egy szorosan kapcsolódó eszközzel – például egy eltérő, de nagyon közeli alaptermékkel rendelkező eszközzel – helyettesítő fedezetet alkalmazzon a kitettsége fedezésére. Ezen túlmenően makro- vagy portfóliófedezeti műveletet alkalmazhatnak azok a személyek, amelyek árualapú származtatott ügyletet kötnek az összes kockázatukhoz vagy a csoport összes kockázatához kapcsolódó kockázat fedezésére. Ezeket a makro-, portfólió- vagy helyettesítő fedezetet jelentő, árualapú származtatott ügyleteket a kiegészítő tevékenységre vonatkozó tesztek alkalmazásában fedezeti ügyletnek kell tekinteni. Amikor a kiegészítő tevékenységre vonatkozó teszteket alkalmazó személy portfólió- vagy makrofedezeti műveletet végez, nem feltétlenül képes egyértelmű kapcsolatot megállapítani valamely konkrét árualapú származtatott ügylet, valamint a kereskedelmi és likviditásfinanszírozási tevékenységekhez közvetlenül kapcsolódó, az említett ügylettel fedezett konkrét kockázat között. A kereskedelmi és likviditásfinanszírozási tevékenységekhez közvetlenül kapcsolódó kockázatok összetettek lehetnek, kapcsolódhatnak például több földrajzi piachoz, több termékhez, időhorizonthoz vagy szervezethez. Az e kockázatok mérséklése érdekében kötött árualapú származtatott ügyletek portfóliója összetett kockázatkezelési rendszerekből származhat. Ilyen esetekben a kockázatkezelési rendszereknek meg kell akadályozniuk, hogy a nem fedezeti célú ügyleteket fedezeti ügyletekként kategorizálják, és kellően részletes bontásban kell bemutatniuk a fedezeti portfóliót ahhoz, hogy annak spekulatív elemei azonosíthatók és a küszöbérték-számításba bevonhatók legyenek. A pozíciók nem minősülhetnek kereskedelmi tevékenységhez kapcsolódó kockázatokat csökkentőnek kizárólag azon az alapon, hogy összességében kockázatcsökkentőnek tekintett portfólió részét képezik.

(17) A kockázatok idővel változhatnak, és az ehhez való alkalmazkodás érdekében előfordulhat, hogy az eredetileg kereskedelmi tevékenységhez kapcsolódó kockázatok csökkentése céljából létrehozott árualapú származtatott termékeket vagy kibocsátási egységekhez kapcsolódó származtatott termékeket további árualapú származtatott ügyletekkel vagy kibocsátási egységekhez kapcsolódó származtatott ügyletekkel kell kiegyenlíteni. Ennek következtében valamely kockázat fedezése adott esetben árualapú vagy kibocsátási egységekhez kapcsolódó származtatott ügyletek olyan kombinációja révén válik elérhetővé, amelybe beletartoznak a kereskedelmi kockázattól függetlenné vált árualapú származtatott ügyleteket kiegyenlítő árualapú származtatott ügyletek is. Emellett, ha egy kockázatot kezdetben árualapú vagy kibocsátási egységekhez kapcsolódó származtatott pozíció nyitásával kezelnek, akkor e kockázat későbbi változásakor nem lehet úgy átértékelni az említett pozíciót, mintha az kezdetben nem lett volna elsőbbségi.

(18) Az (EU) 2017/592 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ([6]) olyan kritériumokkal egészíti ki a 2014/65/EU irányelvet, amelyekkel megállapítható, hogy egy tevékenység mikor tekintendő a főtevékenység szempontjából kiegészítő tevékenységnek. Az irányelvnek az (EU) 2021/338 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([7]) által 2021. február 16-án történő módosításakor bővültek a kiegészítő tevékenységekre vonatkozó mentességgel és a kiegészítő tevékenységre vonatkozó tesztekkel kapcsolatos rendelkezések, valamint a Bizottság felhatalmazást kapott arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadásával határozzon meg olyan kritériumokat, amelyek alapján megállapítható, hogy egy tevékenység mikor tekintendő a csoportszintű főtevékenységhez képest kiegészítő jellegűnek. Konkrétan a módosító irányelv eltörölte a piac teljes méretén alapuló tesztet, mivel az árualapú származtatott termékek helyzete az Unióban olyan mértékben változott, hogy a piac teljes méretén alapuló teszt alapján a jogalanyok már akkor sem lennének jogosultak a kiegészítő tevékenységekre vonatkozó mentességre, ha az üzleti magatartásuk nem változik. Ezenkívül bevezette a *de minimis* küszöbértéken alapuló tesztet, és módosította a kereskedésen alapuló tesztre és a felhasznált tőkén alapuló tesztre vonatkozó küszöbértékeket. Ezért az (EU) 2017/592 felhatalmazáson alapuló rendeletet hatályon kívül kell helyezni és e rendelettel kell felváltani,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A kiegészítő tevékenységre vonatkozó tesztre alkalmas eszközosztályok

Ahhoz, hogy a 2014/65/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdése j) pontjának i. és ii. alpontjában említett személyek tevékenységeit a csoport főtevékenységéhez képest kiegészítő tevékenységeknek lehessen tekinteni, azoknak az alábbi eszközosztályok közül egyhez vagy többhöz kapcsolódniuk kell:

a) árualapú származtatott termékek, amelyek áruhoz vagy az 2014/65/EU irányelv I. melléklete C. szakaszának 5., 6., 7. és 10. pontjában említett alaptermékhez kapcsolódnak;

([6]) A Bizottság (EU) 2017/592 felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. december 1.) a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a főtevékenységhez képest kiegészítő tevékenységnek minősülő tevékenységre vonatkozó kritériumokat megállapító szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 87., 2017.3.31., 492. o.).

([7]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/338 irányelve (2021. február 16.) a 2014/65/EU irányelv tájékoztatási követelmények, termékirányítás és pozíciólimitek tekintetében, valamint a 2013/36/EU és az (EU) 2019/878 irányelv befektetési vállalkozásokra való alkalmazása tekintetében, a Covid19-válság utáni helyreállítás elősegítése érdekében történő módosításáról (HL L 68., 2021.2.26., 14. o.).

b) a 2014/65/EU irányelv I. melléklete C. szakaszának 11. pontjában említett kibocsátási egységek vagy a 2014/65/EU irányelv I. melléklete C. szakaszának 4. pontjában említett kibocsátáskereskedelmi derivatívák.

2. cikk

Kiegészítő tevékenységre vonatkozó tesztek

(1) Az 1. cikkben említett személyek tevékenységei a csoportszinű főtevékenységhez képest kiegészítő tevékenységnek tekintendők, amennyiben eleget tesznek az alábbi feltételek bármelyikének:

a) a készpénzben történő kiegyenlítés tárgyát képező, az Unióban kereskedett árualapú származtatott ügyletekben, kibocsátási egységekben vagy azok származtatott ügyleteiben fennálló, a 3. cikk szerint kiszámított nettó névleges kitettség – kivéve azokat az árualapú származtatott termékeket, kibocsátási egységeket vagy azok származtatott ügyleteit, amelyekkel valamely kereskedési helyszínen kereskednek – az évi 3 milliárd EUR küszöbérték alatt marad (*de minimis* küszöbértéken alapuló teszt);

b) az adott tevékenységeknek a 4. cikk (1) bekezdése szerint kiszámított volumene a csoport egyéb kereskedési tevékenységeinek a 4. cikk (2) bekezdése szerint kiszámított teljes volumenének legfeljebb 50 %-át teszi ki;

c) az adott tevékenységek végrehajtásához felhasznált tőkének az 5. cikk (1) és (3) bekezdése szerint kiszámított becsült összege nem haladja meg a főtevékenység végrehajtásához csoportszinten felhasznált tőkének az 5. cikk (4) bekezdése szerint kiszámított összegének 50 %-át.

(2) A csoport magában foglalja az anyavállalatot és annak minden leányvállalatát. Magában foglal továbbá az Unióban és harmadik országokban székhellyel rendelkező szervezeteket, függetlenül attól, hogy a csoport székhelye az Unión belül vagy kívül van-e.

3. cikk

De minimis küszöbértéken alapuló teszt

(1) A 2. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett, fennálló nettó névleges kitettséget úgy kell kiszámítani, hogy átlagolni kell a készpénzben történő kiegyenlítés tárgyát képező, árualapú származtatott termékekre, kibocsátási egységekre vagy azok származtatott termékeire vonatkozó, valamely csoporton belüli személy által az előző 12 hónapban az Unióban kötött összes ügylet hónap végi összesített fennálló nettó névleges értékeit.

Az első albekezdésben említett, fennálló nettó névleges értékeket a készpénzben történő kiegyenlítés tárgyát képező, árualapú származtatott termékekre, kibocsátási egységekre vagy azok származtatott termékeire vonatkozó, nem kereskedési helyszínen az Unióban található bármely személy által a 6. cikk (2) bekezdésében említett releváns éves beszámolási időszakban szerződő félként kötött összes ügylet alapján kell kiszámítani.

Az első és második albekezdésben említett, készpénzben történő kiegyenlítés tárgyát képező, árualapú származtatott termékekre vagy kibocsátáskereskedelmi derivatívákra vonatkozó ügyletek magukban foglalnak minden olyan, árukra vagy kibocsátási egységekre vonatkozó származtatott ügyletet, amelyet készpénzben kell kiegyenlíteni, vagy amely a felek valamelyikének választása szerint készpénzben kiegyenlíthető, de nem határidő lejárta vagy más megszűnési ok indokolja.

(2) Az első bekezdésben említett összesítés nem terjed ki a 2014/65/EU irányelv 2. cikke (4) bekezdése negyedik albekezdésének a), b) és c) pontjában említett ügyletekből, illetve az azon ügyletekből fakadó pozíciókra, amelyek esetében a csoporton belüli személy mint szerződő fél a 2014/65/EU irányelv vagy a 2013/36/EU irányelv szerint engedélyezett.

(3) Az (1) bekezdésben említett fennálló nettó névleges értékeket az 5. cikk (2) bekezdése szerinti nettósítási módszerrel kell meghatározni.

(4) Az e cikkben említett összesítésekből származó értékeket EUR-ban kell kifejezni.

4. cikk

Kereskedésen alapuló teszt

(1) A 2. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett, valamely csoporton belüli személy által az Unióban folytatott tevékenységek volumenét az árualapú származtatott termékekre, a kibocsátási egységekre és azok származtatott termékeire vonatkozó, az e személy mint szerződő fél által kötött összes ügylet bruttó névleges értékének összesítésével kell kiszámítani.

Az első albekezdésben említett összesítés nem terjed ki a 2014/65/EU irányelv 2. cikke (4) bekezdése negyedik albekezdésének a), b) és c) pontjában említett ügyletekre, illetve azokra az ügyletekre sem, amelyek esetében a csoporton belüli személy mint szerződő fél a 2014/65/EU irányelv vagy a 2013/36/EU irányelv szerint engedélyezett.

(2) A csoport egyéb kereskedési tevékenységeinek a 2. cikk (1) bekezdés b) pontjában említett teljes volumenét az árualapú származtatott termékekre, kibocsátási egységekre és azok származtatott termékeire vonatkozó, a csoporton belüli személyek mint szerződő felek által kötött összes ügylet bruttó névleges értékének összesítésével kell kiszámítani.

Az első albekezdésben említett összesítés a 2014/65/EU irányelv 2. cikke (4) bekezdése negyedik albekezdésének a), b) és c) pontjában említett ügyletekre, illetve azokra az ügyletekre terjed ki, amelyek esetében a csoporton belüli személy mint szerződő fél a 2014/65/EU irányelv vagy a 2013/36/EU irányelv szerint engedélyezett.

(3) Az (1) és a (2) bekezdésben említett összes kereskedési tevékenységet a nem kereskedési helyszínen az Unióban található bármely személy által szerződő félként kötött összes ügylet bruttó névleges értékének, valamint a 6. cikk (2) bekezdésében említett releváns éves beszámolási időszakban az Unióban található kereskedési helyszínen kötött bármely egyéb ügylet bruttó névleges értékének összesítésével kell kiszámítani.

(4) Az e cikkben említett összesített értékeket EUR-ban kell kifejezni.

5. cikk

Felhasznált tőkén alapuló teszt

(1) A 2. cikk (1) bekezdés c) pontjában említett tevékenységek végrehajtásához felhasznált tőke a következők összege:

a) minden egyes nettó pozíció – akár hosszú, akár rövid pozíció – 15 %-a, szorozva az árualapú származtatott termékek, kibocsátási egységek vagy azok származtatott termékei árával;

b) minden egyes bruttó pozíció – hosszú és rövid pozíció – 3 %-a, szorozva az árualapú származtatott termékek, kibocsátási egységek vagy azok származtatott termékei árával.

Az első albekezdésben említett pozíciókat a nem kereskedési helyszínen, az Unióban található bármely személy által szerződő félként kötött összes ügylet, valamint a 6. cikk (2) bekezdésében említett releváns éves beszámolási időszakban az Unióban található kereskedési helyszínen kötött bármely egyéb ügylet alapján kell kiszámítani.

(2) Az (1) bekezdés első albekezdése a) pontjának alkalmazásában az árualapú származtatott termékeken, kibocsátási egységeken vagy azok származtatott termékein az Unióban felvett nettó pozíciót a hosszú és rövid pozíciók nettósításával kell meghatározni:

a) a valamely adott árut alaptermékként tartalmazó árualapú származtatott ügyletek egyes típusaiban az adott árut alaptermékként tartalmazó ügylettípusok esetén felvett nettó pozíció kiszámítása érdekében;

b) a kibocsátási egységekre vonatkozó ügyletekben az azokban felvett nettó pozíció kiszámítása érdekében; vagy

c) a kibocsátási egységek származtatott termékeire vonatkozó ügyletek egyes típusaiban az azokban felvett nettó pozíció kiszámítása érdekében.

Az (1) bekezdés első albekezdése a) pontjának alkalmazásában az alaptermékként ugyanazt az árut tartalmazó, különböző típusú ügyletekben vagy az alaptermékként ugyanazt a kibocsátási egységet tartalmazó, különböző típusú származtatott ügyletekben felvett nettó pozíciók nettósíthatók egymással szemben.

(3) Az (1) bekezdés első albekezdése b) pontjának alkalmazásában az árualapú származtatott termékekre, kibocsátási egységekre vagy azok származtatott termékeire vonatkozó ügyletekben felvett bruttó pozíciót az alaptermékként valamely adott árut tartalmazó ügylettípusok, kibocsátási egységekre vonatkozó ügyletek vagy alaptermékként valamely adott kibocsátási egységet tartalmazó ügylettípusok esetén felvett nettó pozíciók abszolút értéke összegének kiszámításával kell meghatározni.

Az (1) bekezdés első albekezdése b) pontjának alkalmazásában az alaptermékként ugyanazt az árut tartalmazó, különböző típusú származtatott ügyletekben vagy az alaptermékként ugyanazt a kibocsátási egységet tartalmazó, különböző típusú származtatott ügyletekben felvett nettó pozíciók nem nettósíthatók egymással szemben.

A becsült tőke számítása nem veszi figyelembe a 2014/65/EU irányelv 2. cikke (4) bekezdése negyedik albekezdésének a), b) és c) pontjában említett ügyletekből származó pozíciókat, illetve azokat az ügyleteket, amelyek esetében a csoporton belüli személy mint szerződő fél a 2014/65/EU irányelv vagy a 2013/36/EU irányelv szerint engedélyezett.

(4) A csoport főtevékenységének végrehajtásához felhasznált tőke a csoport teljes eszközállományának és a csoport releváns éves számítási időszak végén elkészített összevont pénzügyi beszámolójában rögzített rövid lejáratú hitelállománynak a különbsége. E bekezdés alkalmazásában a rövid lejáratú hitelállomány a 12 hónapnál rövidebb lejáratú hitelállományt jelenti.

(5) Az e cikkben említett számításokból származó értékeket EUR-ban kell kifejezni.

6. cikk

Számítási eljárás

(1) A 3. cikkben említett *de minimis* küszöbértéken alapuló tesztnek a számítás napját megelőző három éves számítási időszakon kell alapulnia: a kapott éves értékek egyszerű átlagát össze kell vetni a 2. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett küszöbértékkel. A 4. cikkben említett kereskedési tevékenységek volumenének és az 5. cikkben említett felhasznált tőkének a kiszámítása a számítás napját megelőző három éves számítási időszak alatti napi kereskedési tevékenységek egyszerű átlagán vagy az e kereskedési tevékenységekhez ezen időszakban juttatott becsült tőkén alapul. A számításokat évente, az éves számítási időszakot követő naptári év első negyedévében kell elvégezni: a kapott éves értékek egyszerű átlagát össze kell vetni a 2. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontjában említett vonatkozó küszöbértékekkel.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az éves számítási időszak az adott év január 1-jén kezdődő, és ugyanazon év december 31-én befejeződő időszakot jelenti.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában a kereskedési tevékenységek volumenének vagy az azokhoz juttatott becsült tőkének a 2022. évi számítása a három előző, a 2019. január 1-jén, a 2020. január 1-jén és a 2021. január 1-jén kezdődő éves számítási időszakot veszi figyelembe, a 2023. évi számítás pedig értelemszerűen a 2020. január 1-jén, a 2021. január 1-jén és a 2022. január 1-jén kezdődő három előző éves számítási időszakot veszi figyelembe.

(4) A (3) bekezdéstől eltérve, a napi kereskedési tevékenységek vagy az e kereskedési tevékenységekhez juttatott becsült tőke számításához tartozó referenciaidőszak csak a legutóbbi éves számítási időszakot foglalja magában, ha a következő két feltétel mindegyike teljesül:

a) a napi kereskedési tevékenységek volumene vagy az e kereskedési tevékenységekhez juttatott tőke több mint 10 %-kal csökken a három előző éves számítási időszak legkorábbi éves számítási időszakát és a legutóbbi éves számítási időszakot összevetve; és

b) a napi kereskedési tevékenységek volumene vagy az e kereskedési tevékenységekhez juttatott tőke a három éves számítási időszak legutóbbi éves számítási időszakában alacsonyabb, mint az azt megelőző két számítási időszakban.

7. cikk

Kockázatcsökkentőnek minősülő ügyletek

(1) A 2014/65/EU irányelv 2. cikke (4) bekezdése negyedik albekezdése b) pontjának alkalmazásában a származtatott ügylet akkor tekintendő a kereskedelmi vagy likviditásfinanszírozási tevékenységhez közvetlenül kapcsolódó kockázatokat objektíven mérhető módon csökkentőnek, ha az alábbi feltételek közül egy vagy több teljesül:

a) az ügylet csökkenti azon eszközök, szolgáltatások, inputok, termékek, áruk vagy kötelezettségek értékében bekövetkező esetleges változásokból fakadó kockázatokat, amelyeket a személy vagy annak csoportja birtokol, előállít, termel, feldolgoz, nyújt, beszerez, forgalmaz, bérbe ad, értékesít vagy teljesít, illetve amelyek birtoklását, előállítását, termelését, feldolgozását, nyújtását, beszerzését, forgalmazását, bérbe adását, értékesítését vagy teljesítését a rendes üzletmenete alapján észszerűen tervezi;

b) az ügylet a kamatlábak, az inflációs ráták, a devizaárfolyamok vagy a hitelkockázat ingadozásaiból fakadóan az a) pontban említett eszközök, szolgáltatások, inputok, termékek, áruk vagy kötelezettségek értékére ható esetleges közvetett hatások kapcsán felmerülő kockázatokat fedezi;

c) az ügylet az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([8]) 3. cikke alapján elfogadott nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok szerinti fedezeti műveletnek minősül.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az önmagában vagy más származtatott termékekkel ötvözve kockázatcsökkentő ügyletnek minősülő ügylet tekintetében a nem pénzügyi szervezet:

a) belső politikáiban ismerteti a következőket:

   i. a kereskedelmi vagy likviditásfinanszírozási tevékenységhez közvetlenül kapcsolódó kockázatok csökkentésére használt portfólió részét képező, árualapú származtatott termékekre, kibocsátási egységekre vagy azok származtatott termékeire vonatkozó ügyletek típusai és elfogadhatósági kritériumai;

   ii. a portfólió és az általa csökkentett kockázatok közötti összefüggés;

   iii. azok az intézkedések, amelyeket annak biztosítása érdekében fogadtak el, hogy az említett termékekre vonatkozó ügyletek kizárólagos célja a nem pénzügyi szervezet kereskedelmi vagy likviditásfinanszírozási tevékenységéhez közvetlenül kapcsolódó kockázatok csökkentése legyen, és hogy minden egyéb célt szolgáló ügyletet egyértelműen lehessen azonosítani;

b) kellően részletes bontásban képes bemutatni a portfóliókat az azokat alkotó árualapú származtatott termékeknek, kibocsátási egységeknek vagy azok származtatott termékeinek az osztályai, az alaptermék, az időhorizont és bármely egyéb releváns tényező tekintetében.

8. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az (EU) 2017/592 felhatalmazáson alapuló rendelet hatályát veszti.

Az (EU) 2017/592 rendeletre való hivatkozásokat az e rendeletre való hivatkozásokként kell tekinteni, és az e rendelet mellékletében lévő megfelelési táblázat szerint kell értelmezni.

9. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

([8]) Az Európai Parlament és a Tanács 1606/2002/EK rendelete (2002. július 19.) a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról (HL L 243., 2002.9.11., 1. o.).

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2021. július 14-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Ursula VON DER LEYEN

MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

Ez a rendelet	Az (EU) 2017/592 felhatalmazáson alapuló rendelet
1. cikk	2. cikk, (1) bekezdés
2. cikk	1. cikk
3. cikk	2. cikk, (2), (3) és (4) bekezdés 3. cikk, (3) és (4) bekezdés
4. cikk	2. cikk, (2), (3) és (4) bekezdés 3. cikk, (1) bekezdés, a) pont; 3. cikk, (2) bekezdés, a) és b) pont; 3. cikk, (3) és (4) bekezdés
5. cikk	3. cikk, (1) bekezdés, b) pont; 3. cikk, (5)–(10) bekezdés
6. cikk	4. cikk
7. cikk	5. cikk
8. cikk	–
9. cikk	6. cikk